

Universitatea Ovidius, Constanța

„Visul unei nopți de vară”, după William Shakespeare.

Un spectacol de teatru-dans

Pe scenă, nu de puține ori, codurile expresive interacționează, se contopesc sau se suplinesc reciproc. Ca și textul, dansul are puterea de a institui o lume punând ordine în haos, la nivel cosmic. El divide și reunește, structurează și determină fluxurile energetice. Dansul e un demiurg din familia simbolică a lui Nataraja Șiva – zeul care creează și distruge universul dansând – sau a marelui poet liric Melvana D’jellal ed’ din Rūmi, fondatorul confreriei dervișilor învârtitori. În reprezentarea coregrafică imaginea corpului este denotativă, dar poate fi și conotativă, mai ales atunci când dezvăluie trupul fantasmatic, cel de obicei ascuns privirii. Gestul fixează momentul, îl asociază unei forme, căci dansul trăiește între senzație și percepție. Privind dansatorii avem revelația că trupul se poate elibera de materie, poate pluti în imponderabilă levitație, se poate conecta la dinamismul cosmic. Asistăm, în fond, la distrugerea imaginii iconice a corpului în favoarea celei simbolice.

Există o poeticitate intrinsecă a dansului, înrudită cu cea a muzicii sau a imaginii, care nu a scăpat teoretizărilor. Mallarmé nota într-un eseu din 1891 intitulat *Ballets*: „Dansatoarea nu este o femeie care dansează; ea nu e o femeie, ci o metaforă ce rezumă unul din aspectele elementare ale formei noastre: spadă, cupă, floare etc.; iar ea nu dansează, ci sugerează printr-un scris al trupului ceva pe care un text nu l-ar putea reda decât în mod greoi. [...] Dansatoarea îți dăruie, prin vâlul din urmă care mereu rămâne, nuditatea conceptelor sale, și va scrie tăcută viziunea ta, în felul unui semn care este ea.” (*Oeuvres complètes*, Paris, Pléiade, 1951, 304–306) Mai târziu, în 1921, pășind pe urmele maestrului său, Paul Valéry furniza o la fel de subtilă reflecție filosofică dedicată baletului, intitulată *Sufletul și dansul*.

Dansul se poate substitui, așadar, aproape integral unui text, mai ales când acesta e arhicunoscut și arhijucat în distribuții cu care e imposibil să intri în competiție. Ce mai poate fi azi nou într-o montare shakespeareană? Acest spectacol studentesc montat sub direcția scenică a lect.univ.drd. Daniela Vitcu Hanțiu demonstrează că se poate oricând găsi un nou mod de a uimi, pornind de la un pretext atât de frumos ca *Visul unei nopți de vară*. Acest superb poem mitologic, în care visul și magia se împletesc sub zodia iluzoriului, este transpus într-un superb spectacol de sunet și mișcare, în care textul e redus la limita comprehensibilității și totuși, nu pierdem nimic din farmecul piesei. E un experiment teatral inedit, care pune în valoare niște tineri actori totali, formați de școală serioasă de teatru a momentului actual.